

Ομιλία Σεβασμιωτάτου

Καθημερινά ἡ Ἐκκλησία μας ἐορτάζει καί τιμᾷ τίς μνημέες τῶν ἁγίων της, πού ἀποτελοῦν τά πιστά τέκνα της, τά ὁποῖα ἀγωνίσθηκαν, ὅπως γράφει καί ὁ πρωτοκορυφαῖος ἀπόστολος Παῦλος, ὁ ἰδρυτής τῆς τοπικῆς μας Ἐκκλησίας, τόν καλόν ἀγώνα, τήρησαν τήν πίστη, ἔλαβαν τόν στέφανο τῆς δικαιοσύνης καί ἀπολαμβάνουν στόν οὐρανό τή δόξα τοῦ Θεοῦ καί τά ἀγαθά τά ὁποῖα ὑποσχέθηκε Ἐκεῖνος «τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν».

Τούς τιμᾷ, ὄχι γιατί οἱ ἅγιοι ἔχουν ἀνάγκη τῆς δικῆς μας τιμῆς ἢ τῶν δικῶν μας ὕμνων καί αἰνῶν, ἀλλά γιά δύο ἄλλους λόγους.

Ὁ ἕνας εἶναι, γιατί ἐπιθυμεῖ ἡ Ἐκκλησία μας νά τούς προβάλλει ὡς πρότυπα τῆς ἐν Χριστῷ ζωῆς καί νά μᾶς δείξει πῶς μπορούμε καί ἐμεῖς, ἂν θελήσουμε νά ἀγωνισθοῦμε, νά ἐπιτύχουμε ὅσα ἐπέτυχαν καί ἐκεῖνοι καί νά κερδίσουμε μέ τίς πρεσβεῖες τους καί μέ τή χάρη τοῦ Θεοῦ τή βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Ὁ δεύτερος λόγος εἶναι, γιατί θέλει νά μᾶς ὑπενθυμίσει ὅτι στόν πνευματικό μας ἀγώνα ἀλλά καί στήν καθημερινή μας ζωή δέν εἴμεθα μόνοι. Ἔχουμε συμπαραστάτες καί βοηθοὺς τούς ἁγίους μας, οἱ ὅποιοι γνωρίζουν τίς δυσκολίες τῆς ζωῆς καί τοῦ πνευματικοῦ ἀγῶνος καί εἶναι πάντοτε πρόθυμοι νά ἀνταποκριθοῦν στίς δεήσεις καί τίς ἱκεσίες μας, νά θεραπεύσουν τίς ἀσθένειές μας καί νά μᾶς συνδράμουν στόν ἀγώνα μας.

Ἐναν ἀπό αὐτούς τούς ἁγίους, ἕναν μεγάλο καί προσφιλεῖ καί θαυματουργό ἅγιο, τόν ἅγιο μεγαλομάρτυρα καί ἱαματικό Παντελεήμονα, ἐόρτασε χθές καί πανηγύρισε ἰδιαιτέρως ἡ Ἱερά μας Μητρόπολη. Καί καθὼς σήμερα, ὅπως κάθε Τρίτη ψάλαμε τήν ἱερά Παράκληση τοῦ ἁγίου Λουκά, ἀρχιεπισκόπου Συμφερουπόλεως τοῦ ἱατροῦ καί θαυματουργοῦ, ἐνός κατὰ κόσμον συναδέλφου τοῦ ἁγίου Παντελεήμονος, ἅς δοῦμε κάποια κοινά στοιχεῖα τῆς ζωῆς τους, γιά νά παραδειγματισθοῦμε καί ἐμεῖς ἀπό αὐτά.

Οἱ δύο ἅγιοι, ὁ ἅγιος Παντελεήμων καί ὁ ἅγιος Λουκάς, δέν συνδέονται μόνο μέ τήν κοινή ιδιότητα τοῦ ἱατροῦ, διότι ὁ ἕνας ἦτο διάσημος ἱατρός τοῦ Ρωμαίου αὐτοκράτορος Διοκλητιανοῦ καί ὁ ἄλλος διακεκριμένος καθηγητής τῆς Ἱατρικῆς στή Ρωσία, οὔτε ἐπειδή τό ὄνομα πού ἀρχικά θά ἔπαιρνε κατὰ τή μοναχική του κουρά ὁ ἅγιος Λουκάς ἦταν Παντελεήμων, οὔτε ἀκόμη γιατί καί οἱ δύο ἔλαβαν πολλή χάρη ἀπό τόν Θεό νά θεραπεύουν καί ἐν ζωῇ καί μετὰ θάνατον τίς ἀσθένειες τῶν ἀνθρώπων, ἀλλά γιατί καί οἱ δύο, παρότι ἔζησαν σέ διαφορετικές ἐποχές, ἔζησαν σέ δύσκολες ἐποχές, ἔζησαν σέ ἐποχές στίς ὁποῖες τό νά εἶσαι χριστιανός καί νά τό ὁμολογεῖς σήμαινε τιμωρίες, σήμαινε φυλακίσεις, σήμαινε βασανιστήρια καί μαρτύριο, καί οἱ δύο ἅγιοι, καί ὁ ἅγιος Παντελεήμων καί ὁ ἅγιος Λουκάς, τά ὑπέμειναν μέ καρτερία καί μέ ὑπομονή, γιά τήν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ, στόν ὁποῖο εἶχαν ἀφιερῶσει τόν ἑαυτό τους, καί ἀπό τόν ὁποῖο δέν ἤθελαν ἐπ' οὐδενί νά χωρισθοῦν.

Καί δέν ἤθελαν νά χωρισθοῦν, γιατί γνώριζαν ὅτι ὅλα τά ὑπόλοιπα πράγματα στή ζωή τοῦ ἀνθρώπου, καί τά ἀγαθά καί οἱ γνώσεις καί τά πρόσωπα καί τά ἀξιώματα καί οἱ τιμές τοῦ κόσμου ἔρχονται καί παρέρχονται, καί τό μόνο πού μένει εἶναι ὁ Χριστός, ὁ ὁποῖος ὄχι μόνο δέν ἐγκατελείπει ποτέ ὅσους τόν ἀγαποῦν καί ὅσους ἐλπίζουν σέ αὐτόν, ἀλλά καί παραμένει «χθές καί σήμερον ὁ αὐτός καί εἰς τούς αἰῶνας».

Ἐμεῖς, βεβαίως, δέν ἀντιμετωπίζουμε τό δίλημμα νά ὁμολογήσουμε ἢ νά ἀρνηθοῦμε τόν Χριστό, οὔτε καλούμεθα νά ἀντιμετωπίσουμε διωγμούς καί μαρτύρια καί φυλακίσεις ὅπως οἱ δύο ἅγιοι. Γι'

αυτό και πολλές φορές μπορεί να νομίζουμε ότι τό παράδειγμα τῆς ὁμολογίας ἢ τῆς ὑπομονῆς καί τῆς καρτερίας τῶν ἁγίων δέν μᾶς ἀφορᾷ.

Ἄν σκεφθοῦμε ὅμως τή ζωή μας καί τήν καθημερινότητά μας, θά διαπιστώσουμε ὅτι καί ἐμεῖς ἀντιμετωπίζουμε κάποιες προσωπικές προκλήσεις καί καλούμεθα μέ τήν ἐπιλογή μας νά δείξουμε ἂν ὁμολογοῦμε ἢ ἀρνούμεθα τόν Χριστό. Κάθε ἐπιλογή μας, κάθε συμπεριφορά μας, κάθε πράξη καί λόγος μας μπορεί νά εἶναι μία μικρή ὁμολογία ἢ μία μικρή ἄρνηση τοῦ Χριστοῦ καί τῆς πίστεώς μας σ' Αὐτόν.

Διότι κάθε ἐπιλογή μας πού δέν συνάδει μέ τό θέλημα τοῦ Χριστοῦ, κάθε ὑποχώρησή μας στίς ἀδυναμίες ἢ τά πάθη μας, κάθε ἀπόφασή μας νά μήν κάνουμε αὐτό πού μᾶς ζητᾷ ὁ Χριστός ἀλλά κάτι διαφορετικό εἶτε γιά νά ικανοποιήσουμε τό θέλημά μας εἶτε κάποιο ἄλλο πρόσωπο, εἶναι ἄρνηση τοῦ Χριστοῦ, τήν ὁποία πρέπει πάση θυσίᾳ νά ἀποφύγουμε, ἐάν θέλουμε νά μιμηθοῦμε τό παράδειγμα τοῦ ἁγίου Λουκᾶ, τοῦ ἁγίου Παντελεήμονος καί ὅλων τῶν ἁγίων, καί νά ἔχουμε τή χάρη καί τήν εὐλογία τους.

Σήμερα ὅμως ἔχουμε καί μία ἄλλη εὐλογία, τήν εὐλογία νά ἔχουμε ἀνάμεσά μας δύο ἐκλεκτοῦς ἱεράρχες τοῦ Οἰκουμενικοῦ μας Πατριαρχείου, τόν Σεβασμιώτατο Ἅγιο Λαοδικείας κ. Θεοδώρητο, Διευθυντή τοῦ Γραφείου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου στήν Ἀθήνα, ὁ ὁποῖος εὐρίσκεται αὐτές τίς ἡμέρες στήν Ἱερά μας Μητρόπολη καί εἶναι, ὅπως πολλές φορές εἶπα, φίλος προσφιλῆς ἀπό τά νεανικά μας χρόνια, ἀλλά καί τόν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Σμύρνης κ. Βαρθολομαῖο, ὁ ὁποῖος χοροστατεῖ καί τόν ὁποῖο ὅλοι γνωρίζετε, καθῶς ξεκίνησε ἀπό τήν Ἱερά Μητρόπολή μας τήν ἱερατική του διακονία, καί διακόνησε ἐπὶ ἀρκετά ἔτη ὡς κληρικός καί ὡς ιδιαίτερός μου στή Μητρόπολή μας.

Καί οἱ δύο προσφέρουν πολλά, ὁ καθένας ἀπό τή δική του θέση στό Οἰκουμενικό μας Πατριαρχεῖο, τό ὁποῖο εἶναι ἡ Μητέρα Ἐκκλησία ὅλων μας.

Ἡ χαρά μας γιά τήν παρουσία τους εἶναι μεγάλη, τοὺς ὑποδεχόμαστε πάντοτε μέ πολλή ἀγάπη καί τοὺς εὐχαριστοῦμε ἀπό καρδίας.